

Переговорний процес у глухому куті.

15 жовтня 2013 р. відбулось засідання Робочої групи Спільного представницького органу об'єднань профспілок, створеної з метою врегулювання розбіжностей, що виникли за результатами колективних переговорів з укладення Генеральної угоди на 2013-2015 роки.

Зібрання відбулось на прохання Мінсоцполітики, яке сподівалось, «що, можливо, відбулись зміни у позиції профспілкової сторони стосовно неузгоджених положень, віднесених до Таблиці розбіжностей».

Таблиця розбіжностей затверджена СПО об'єднань профспілок ще влітку (15.07.2013 р.) та налічує 11 пунктів. Проте найбільш важливими і принциповими з них є два, що стосуються оплати праці у бюджетній сфері і у промисловості. Зокрема, профспілки наполягають на включенні в план Генугоди такого положення: «Забезпечувати щоквартальне зменшення грошового розриву між розміром тарифної ставки (посадового окладу) працівника першого тарифного розряду ЄТС та розміром мінімальної заробітної плати, з тим, щоб до 1 грудня 2014 р. забезпечити встановлення базового посадового окладу працівника першого тарифного розряду ЄТС на рівні мінімальної заробітної плати, з встановленням при цьому відповідних тарифних коефіцієнтів та запровадження доплат».

Замість цього конкретного пункту Кабінет Міністрів пропонує вживати якісь узгоджені поетапні заходи, «виходячи з можливостей зведеного бюджету».

Профспілки також пропонують «Встановити у небюджетній сфері з 1 липня 2013 р. тарифну ставку (посадовий оклад) робітника 1 тарифного розряду в розмірі не менше 110% мінімальної заробітної плати». Сторона роботодавців погоджується лише на 100,5%! Тобто замість 10 лише 0,5 відсотка.

То ж не дивно, що у ході засідання Робочої групи профспілкової сторони консолідовано підтверджено принципову позицію: без врахування цих пропозицій Генугоду ми укласти не маємо права.

Учасники зібрання попередньо обговорили питання щодо припинення (призупинення) переговорів з укладення нової Генеральної угоди, що дасть можливість профспілкам вживати більш дієві механізми для відстоювання своєї позиції. Що ж стосується якогось вакууму у колективно-договорному регулюванні трудових відносин, то його бути не може, оскільки положення

діючої Генеральної угоди зберігають свою чинність і законну силу до укладення нової.

У ході дискусії було піддано обґрунтованій критиці твердження влади і роботодавців щодо відсутності фінансово - економічних можливостей держави через кризові явища погодитись на вимоги профспілок. З одного боку такі заяви є не чим іншим як наочним свідченням провалу соціально-економічної політики нинішньої влади: Президента, Кабінету Міністрів, парламенту і тієї політичної сили, яку вони уособлюють. А нещодавні лозунги Партії регіонів: «руїну подолано – стабільність досягнуто» саме час змінювати на інші: «руїна – продовжується, криза – поглиблюється».

З іншого боку представники профспілок виробничої сфери приводили приклади, які свідчили про те, що великий бізнес (олігархат) фактично грабує бюджет і занижує вартість робочої сили через мінімізацію податків, використання підконтрольних їм посередницьких структур та різних офшорних схем.

Найближчим часом СПО об'єднань профспілок має визначити та оприлюднити свою позицію щодо зазначеної проблеми.